

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2010/41/ESB

2012/EES/7/13

frá 7. júlí 2010

um beitingu meginreglunnar um jafna meðferð karla og kvenna sem stunda sjálfstæðan atvinnurekstur og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 86/613/EBE (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

í launaðri vinnu. Til glöggvunar skal þessi tilskipun koma í stað tilskipunar 86/613/EBE.

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 3. mgr. 157. gr.,

- 2) Í orðsendingu sinni frá 1. mars 2006 undir fyrirsögninni „Leiðabók um jafnrétti kvenna og karla“ tilkynnti framkvæmdastjórnin að til þess að bæta stjórnunarhætti að því er varðar jafnrétti kynjanna myndi hún endurskoða núverandi löggjöf Sambandsins um jafnrétti kynjanna, sem ekki er í endurútgáfunni frá 2005, í því skyni að endurnýja hana, færa til nútímahorfs og endurúttefa ef nauðsyn krefði. Tilskipun 86/613/EBE var ekki felld inn í endurúttefna textann.

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

- 3) Í ályktunum sínum frá 5. og 6. desember 2007 undir fyrirsögninni „Jafnvægi í hlutverkum kvenna og karla með hliðsjón af atvinnu, vexti og félagslegri samheldni“ hvatti ráðið framkvæmdastjórnina til þess að meta þörfina á að endurskoða, ef nauðsyn krefði, tilskipun 86/613/EBE til þess að vernda réttindi sjálfstætt starfandi einstaklinga við barnburð og jafnframt maka þeirra sem væru þeim til aðstoðar.

í samræmi við almenna löggjafarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun ráðsins 86/613/EBE um beitingu meginreglunnar um jafnrétti karla og kvenna sem stunda sjálfstæðan atvinnurekstur, þar með talið landbúnað, og um vernd sjálfstætt starfandi kvenna við meðgöngu og barnburð ⁽³⁾ skal tryggt að meginreglunni um jafna meðferð [áður meginreglan um jafnrétti karla og kvenna] sem stunda sjálfstæðan atvinnurekstur, eða þeirra karla og kvenna sem aðstoða við slíkan atvinnurekstur, sé beitt í aðildarríkjunum. Að því er varðar sjálfstætt starfandi einstaklinga og maka sjálfstætt starfandi einstaklinga hefur tilskipun 86/613/EBE ekki skilað miklum árangri og ber að endurskoða gildissvið hennar þar eð mismunur vegna kynferðis og áreitni á sér einnig stað á öðrum sviðum en

- 4) Evrópuþingið hefur hvað eftir annað hvatt framkvæmdastjórnina til þess að endurskoða tilskipun 86/613/EBE, einkum til þess að auka vernd sjálfstætt starfandi kvenna í tengslum við meðgöngu og fæðingu og bæta stöðu maka sjálfstætt starfandi einstaklinga.
- 5) Evrópuþingið hefur þegar greint frá afstöðu sinni í þessum málum í ályktun sinni frá 21. febrúar 1997 um stöðu maka sjálfstætt starfandi einstakling sem eru þeim til aðstoðar ⁽⁴⁾.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 180, 15.7.2010, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 84/2011 frá 1. júlí 2011 um breytingu á XVIII viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 6.10.2011, bls. 70.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 228, 22.9.2009, bls. 107.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 6. maí 2009 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB), afstaða ráðsins eftir fyrstu umræðu frá 8. mars 2010 (Stjtið. ESB C 123 E, 12.5.2010, bls. 5) og afstaða Evrópuþingsins frá 18. maí 2010.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 359, 19.12.1986, bls. 56.

6) Í orðsendingu sinni frá 2. júlí 2008 undir fyrirsögninni „Endurnýjuð framkvæmdaáætlun um félagsmál: tækifæri, aðgangur og samstaða í Evrópu á 21. öld“ staðfesti framkvæmdastjórnin nauðsyn þess að grípa til aðgerða vegna kynjamunar í frumkvöðlastarfsemi og jafnframt samræma frekar einkalíf og atvinnu.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 85, 17.3.1997, bls. 186.

- 7) Nú þegar eru til allmargir gildandi lagagerningar um framkvæmd meginreglunnar um jafna meðferð sem taka til starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga, m.a. tilskipun ráðsins 79/7/EBE frá 19. desember 1978 um að meginreglan um jafnan rétt karla og kvenna til almannatrygginga komi til framkvæmda stig af stigi ⁽¹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/54/EB frá 5. júlí 2006 um framkvæmd meginreglunnar um jöfn tækifæri og jafna meðferð karla og kvenna að því er varðar atvinnu og störf ⁽²⁾. Þessari tilskipun skal því ekki beitt á sviðum sem nú þegar falla undir aðrar tilskipanir.
- 8) Þessi tilskipun er með fyrirvara um rétt aðildarríkjanna til að skipuleggja félagsverndarkerfi sín. Fullar valdheimildir aðildarríkjanna að því er varðar skipulagningu á félagsverndarkerfum sínum taka m.a. til ákvarðana um stofnun, fjármögnun og stjórnun slíkra kerfa og tengdra stofnana sem og ákvarðana um tegund og úthlutun bóta, framlög og aðgangsskilyrði.
- 9) Þessi tilskipun skal gilda um sjálfstætt starfandi einstaklinga og maka þeirra eða, þegar og svo fremi að það sé viðurkennt í landslögum, sambýlismaka þeirra, þegar þeir að jafnaði, með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í landslögum, taka þátt í atvinnustarfsemi þeirra. Til að bæta stöðu þessara maka og, þegar og svo fremi að það sé viðurkennt í landslögum, sambýlismaka sjálfstætt starfandi einstaklinga skulu störf þeirra vera viðurkennd.
- 10) Þessi tilskipun skal ekki gilda um málefni sem falla undir aðrar tilskipanir til framkvæmdar meginreglunni um jafna meðferð karla og kvenna, einkum tilskipun ráðsins 2004/113/EB frá 13. desember 2004 um beitingu meginreglunnar um jafna meðferð kvenna og karla að því er varðar aðgang að og afhendingu á vörum og þjónustu ⁽³⁾. Meðal annars gildir 5. gr. tilskipunar 2004/113/EB um tryggingar og tengda fjármálaþjónustu áfram.
- 11) Til að koma í veg fyrir mismunun vegna kynferðis skal þessi tilskipun gilda bæði um beina og óbeina mismunun. Litið skal á áreitni og kynferðislega áreitni sem mismunun og því bönnuð.
- 12) Þessi tilskipun skal vera með fyrirvara um réttindi og skyldur sem leiða af stöðu innan hjúskapar eða fjölskyldu eins og skilgreint er í landslögum.
- 13) Meginreglan um jafna meðferð skal taka til tengsla milli sjálfstætt starfandi einstaklinga og þriðju aðila innan ramma þessarar tilskipunar en ekki til tengsla milli sjálfstætt starfandi einstaklings og maka hans eða hennar eða sambýlismaka.
- 14) Á sviði sjálfstæðrar atvinnustarfsemi felur beiting meginreglunnar um jafna meðferð í sér að ekki skuli vera nein mismunun á grundvelli kynferðis, t.d. í tengslum við stofnsetningu, búnað eða stækkun fyrirtækis eða þegar hafist er handa við hvers konar sjálfstæðan atvinnurekstur eða hann aukinn að umfangi.
- 15) Samkvæmt 4. mgr. 157. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins geta aðildarríkin viðhaldið eða gert ráðstafanir sem færa því kyninu, sem er í minnihluta, sérstakt hagræði til að auðvelda því að stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi eða til að koma í veg fyrir eða bæta upp lakari möguleika á starfsframa. Að meginreglu til skulu ráðstafanir á borð við sértækar aðgerðir, sem miða að því að ná fram jafnrétti kynjanna í reynd, ekki teljast brjóta í bága við lagalegu meginregluna um jafna meðferð karla og kvenna.
- 16) Nauðsynlegt er að tryggja að ekki séu sett skilyrði fyrir því að koma á fót fyrirtæki milli maka eða sambýlismaka, þegar og svo fremi að það sé viðurkennt í landslögum, sem eru strangari en skilyrðin um stofnun fyrirtækis milli annarra aðila.
- 17) Með hliðsjón af þátttöku þeirra í starfsemi fjölskyldufyrirtækisins skulu makar eða, þegar og svo fremi að það sé viðurkennt í landslögum, sambýlismakar sjálfstætt starfandi einstaklinga, sem hafa aðgang að félagsverndarkerfi, einnig eiga rétt á að njóta félagslegrar verndar. Aðildarríkin verða að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að skipuleggja þessa félaglegu vernd í samræmi við landslög. Aðildarríkjunum er einkum í sjálfsvald sett að ákveða hvort þessi félagslega vernd verði framkvæmd með lögboðnum eða valfrjálsum hætti. Aðildarríkin geta kveðið á um að þessi félagslega vernd sé hlutfallsleg miðað við þátttöku í starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklings og/eða framlög.
- 18) Nauðsynlegt er að veita þunguðum sjálfstætt starfandi einstaklingum og þunguðum mökum, og þegar og svo fremi að það sé viðurkennt í landslögum, þunguðum sambýlismökum sjálfstætt starfandi einstaklinga, rétt til bóta vegna meðgöngu og fæðingar vegna þess hve berskjaldaðir þeir eru efnahagslega og líkamlega. Aðildarríkin eru áfram lögbær til að skipuleggja slíkar bætur, þ.m.t. að ákveða fjárhæð framlaga, og allt fyrirkomulag á bótum og greiðslum, að því tilskildu að lágmarkskröfum þessarar tilskipunar sé fullnægt. Einkum geta þau ákveðið á hvaða tímabili fyrir og/eða eftir sængurlegu réttur til bóta vegna meðgöngu og fæðingar er veittur.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 6, 10.1.1979, bls. 24.

⁽²⁾ Stjótið. ESB L 204, 26.7.2006, bls. 23.

⁽³⁾ Stjótið. ESB L 373, 21.12.2004, bls. 37.

19) Konur í hópi sjálfstætt starfandi einstaklinga, eiginkonur eða, þegar og svo fremi að það sé viðurkennt í landslögum, sambýliskonur sjálfstætt starfandi einstaklinga, skulu fá bætur vegna meðgöngu og fæðingar í jafn langan tíma og starfsmenn fá nú vegna fæðingarorlofs í Sambandinu. Ef lengd fæðingarorlofstímabilsins, sem starfsmenn fá, er breytt á vettvangi Sambandsins skal framkvæmdastjórnin senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu þar sem metið er hvort einnig skuli breyta lengd fæðingarorlofstímabils eiginkvenna sjálfstætt starfandi einstaklinga eða sambýlismaka sem um getur í 2. gr.

20) Til að taka mið af sérkennum sjálfstæðrar atvinnustarfsemi skal veita konum í hópi sjálfstætt starfandi einstaklinga og eiginkonum eða, þegar og svo fremi að það sé viðurkennt í landslögum, sambýliskonum sjálfstætt starfandi einstaklinga aðgang að allri fyrirliggjandi þjónustu sem útvegar afleysingafólk sem gerir þeim kleift að gera hlé á atvinnustarfsemi sinni vegna meðgöngu eða barnsburðar, eða að hvers konar fyrirliggjandi innlendri félagsþjónustu. Aðgangur að þessari þjónustu getur verið annar kostur við eða hluti af greiðslum vegna meðgöngu og fæðingar.

21) Tryggja ber þeim sem hefur verið mismunad vegna kynferðis fullnægjandi réttarvernd. Til að tryggja árangursríkari vernd skal veita félögum, samtökum og öðrum lögaðilum málsóknarhæfi eftir ákvörðun aðildarríkjanna, annaðhvort fyrir hönd þolanda mismununar eða til stuðnings viðkomandi, án þess þó að það hafi áhrif á réttarfarreglur landslaga um fyrirvar og vörn fyrir dómi.

22) Verndun sjálfstætt starfandi einstaklinga og maka sjálfstætt starfandi einstaklinga og, þegar og svo fremi að það sé viðurkennt í landslögum, sambýlismaka sjálfstætt starfandi einstaklings gegn mismunun vegna kynferðis skal aukin með því að hafa stofnun eða stofnanir í hverju aðildarríki sem eru bærar til að greina viðkomandi vandamál, skoða hugsanlegar lausnir og veita þolendum raunverulega aðstoð. Stofnunin eða stofnanirnar mega vera þær sömu og þær sem bera ábyrgð á því að hrinda meginreglunni um jafna meðferð í framkvæmd á landsvísu.

23) Í þessari tilskipun er mælt fyrir um lágmarkskröfur þannig að aðildarríkin eigi kost á að setja eða viðhalda hagstæðari ákvæðum.

24) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði fyrirhugaðrar aðgerðar, þ.e. að tryggja almenna góða vernd gegn mismunun í öllum aðildarríkjunum, og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins er

Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmála Evrópusambandsins. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessu markmiði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Efni

1. Í þessari tilskipun er mælt fyrir um ramma til að hrinda í framkvæmd í aðildarríkjunum meginreglunni um jafna meðferð karla og kvenna sem stunda sjálfstæðan atvinnurekstur, eða þeirra einstaklinga sem eru til aðstoðar í slíkum atvinnurekstri, að því er varðar þau atriði sem ekki falla undir tilskipanir 2006/54/EB og 79/7/EBE.

2. Framkvæmd meginreglunnar um jafna meðferð karla og kvenna að því er varðar aðgang að og afhendingu á vöru og þjónustu fellur áfram undir tilskipun 2004/113/EB.

2. gr.

Gildissvið

Tilskipun þessi tekur til:

a) sjálfstætt starfandi einstaklinga, þ.e. allra einstaklinga sem stunda launað starf fyrir eigin reikning, með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í landslögum,

b) maka sjálfstætt starfandi einstaklinga eða, þegar og svo fremi að það sé viðurkennt í landslögum, sambýlismaka sjálfstætt starfandi einstaklinga, sem ekki eru starfsmenn eða meðeigendur ef þeir alla jafna, með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í landslögum, taka þátt í starfsemi fyrirtækis hins sjálfstætt starfandi einstaklings og inna á hendi sömu verkefni eða önnur tengd verkefni.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „bein mismunun“: þegar einstaklingur fær óhagstæðari meðferð, á grundvelli kynferðis, en annar fær, hefur fengið eða myndi fá við sambærilegar aðstæður,

b) „óbein mismunun“: þegar að því er virðist hlutlaust ákvæði, viðmiðun eða venja setur fólk af öðru kyninu í verri stöðu en fólk af hinu kyninu nema viðkomandi ákvæði, viðmiðun eða venja sé réttlætt á hlutlægán hátt með lögmætu markmiði og aðferðirnar til að ná þessu markmiði séu viðeigandi og nauðsynlegar,

- c) „áreitni“: þegar óæskilegt framferði, sem tengist kynferði einstaklings, á sér stað og hefur þann tilgang eða þau áhrif að misbjóða virðingu hans og skapa ógnandi, fjandsamlegt, niðurlægjandi, auðmýkjandi eða móðgandi andrúmsloft,
- d) „kynferðisleg áreitni“: þegar einhvers konar óæskilegt framferði, með orðum, án orða eða af kynferðislegum toga, á sér stað og hefur þann tilgang eða þau áhrif að misbjóða virðingu einstaklings, einkum þegar skapað er ógnandi, fjandsamlegt, niðurlægjandi, auðmýkjandi eða móðgandi andrúmsloft.

4. gr.

Meginreglan um jafna meðferð

1. Meginreglan um jafna meðferð felur í sér að ekki skuli vera nein mismunun á grundvelli kynferðis í opinbera geiranum eða einkageiranum, hvorki bein né óbein, t.d. í tengslum við stofnsetningu, búnað eða stækkun fyrirtækis eða þegar hafist er handa við hvers konar sjálfstæðan atvinnurekstur eða hann aukinn að umfangi.
2. Á þeim sviðum, sem falla undir 1. mgr., skal áreitni eða kynferðisleg áreitni teljast vera mismunun á grundvelli kynferðis og því bönnuð. Ekki má leggja það til grundvallar ákvörðun, sem hefur áhrif á einstakling, hvort hann hefur vísað á bug eða sætt sig við slíkt framferði.
3. Á þeim sviðum, sem falla undir 1. mgr., skulu fyrirmæli um að mismuna einstaklingum á grundvelli kynferðis teljast vera mismunun.

5. gr.

Sértækar aðgerðir

Aðildarríkin geta viðhaldið ráðstöfunum eða samþykkt ráðstafanir, í skilningi 4. mgr. 157. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, með það fyrir augum að tryggja fullt jafnrétti karla og kvenna í atvinnulífinu í reynd, t.d. sem miða að því að efla frumkvöðlastarfsemi meðal kvenna.

6. gr.

Stofnun fyrirtækis

Með fyrirvara um sértæk skilyrði fyrir aðgangi að tiltekinni starfsemi, sem gilda jafnt um bæði kynin, skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að skilyrði fyrir stofnsetningu fyrirtækja milli maka, eða sambýlismaka, þegar og svo fremi að það sé viðurkennt í landslögum, séu ekki strangari en skilyrðin um stofnun fyrirtækis milli annarra aðila.

7. gr.

Félagsleg vernd

1. Þegar kerfi félagslegrar verndar fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga er fyrir hendi í aðildarríki skal það aðildarríki

gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að makar og sambýlismakar, sem um getur í b-lið 2. gr., fái notið félagslegrar verndar í samræmi við landslög.

2. Aðildarríkin geta ákveðið hvort félagslega verndin, sem um getur í 1. mgr., kemur til framkvæmdar með lögboðnum eða valfrjálsum hætti.

8. gr.

Bætur vegna meðgöngu og fæðingar

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að konur í hópi sjálfstætt starfandi einstaklinga og eiginkonur og sambýliskonur, sem um getur í 2. gr., geti, í samræmi við landslög, fengið fullnægjandi greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar sem geri þeim kleift að gera hlé á atvinnustarfsemi sinni vegna meðgöngu eða barnsburðar í a.m.k. 14 vikur.
2. Aðildarríki geta ákveðið hvort greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar, sem um getur í 1. gr., er úthlutað með lögboðnum eða valfrjálsum hætti.
3. Greiðslurnar, sem um getur í 1. mgr., skulu teljast nægar ef þær tryggja tekjur sem eru a.m.k. jafnháar:
  - a) greiðslur sem viðkomandi kona fengi ef hún gerði hlé á störfum vegna ástæðna sem tengdust heilbrigðisástandi hennar og/eða
  - b) meðaltapi á tekjum eða hagnaði með tilliti til sambærilegs undanfaramandi tímabils, með fyrirvara um hámark sem mælt er fyrir um í landslögum og/eða
  - c) öðrum fjölskyldubótum sem kveðið er á um í landslögum, með fyrirvara um hvers konar hámark sem mælt er fyrir um í landslögum.

4. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að konur í hópi sjálfstætt starfandi einstaklinga og eiginkonur og sambýliskonur, sem um getur í 2. gr., hafi aðgang að allri fyrirliggjandi þjónustu sem útvegar afleysingafólk eða fyrirliggjandi innlendri félagsþjónustu. Aðildarríkin geta kveðið á um að aðgangur að þessari þjónustu komi í stað eða sé hluti þeirra greiðslna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

9. gr.

Réttindi varin

1. Aðildarríkin skulu tryggja að allir þeir sem telja sig hafa orðið fyrir tapi eða tjóni vegna þess að meginreglunni um jafna meðferð hafi ekki verið fylgt í þeirra tilviki geti fengið dóms- og/eða stjórnarsýslumeðferð þ.m.t. sáttameðferð þegar þau telja það við hæfi, til að tryggja að skyldum samkvæmt þessari tilskipun sé framfylgt, þótt aðstæðurnar, sem mismununin á að hafa átt sér stað við, séu ekki lengur fyrir hendi.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að félög, samtök og aðrir lögaðilar, sem í samræmi við viðmiðanir í landslögum eiga lögmætra hagsmuna að gæta í því að tryggja að farið sé að þessari tilskipun, geti átt aðild að dóms- og/eða stjórnslumeðferð sem miðar að því að fullnægja þeim skyldum sem þessi tilskipun hefur í för með sér, annaðhvort fyrir hönd kæranda eða til stuðnings honum og með eða án hans samþykkis.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. hafa ekki áhrif á reglur landsréttar um fresti til höfðunar máls með tilliti til meginreglunnar um jafna meðferð.

10. gr.

Bætur eða endurgjald

Aðildarríkin skulu innleiða í réttarkerfi sín nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja raunverulegar og skilvirkar bætur eða endurgjald, sem aðildarríkin ákvarða fyrir missi eða skaða sem einstaklingur verður fyrir vegna mismununar á grundvelli kynferðis, á þann hátt sem er letjandi og í réttu hlutfalli við missinn eða skaðann sem hlotist hefur. Slíkar bætur eða endurgjald skal ekki takmarka við fyrirfram sett efri mörk.

11. gr.

Jafnréttisstofnanir

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til tryggja að stofnun eða stofnanir, sem eru tilnefndar í samræmi við 20. gr. tilskipunar 2006/54/EB, séu einnig til þess bærar að efla, greina, hafa eftirlit með og styðja við jafna meðferð allra einstaklinga, sem þessi tilskipun tekur til, án mismununar á grundvelli kynferðis.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að verkefni stofnananna, sem um getur í 1. mgr., nái yfir það að:

- a) láta þóendum mismununar í té óháða aðstoð við að fylgja eftir kvörtunum sínum um mismunun, án þess að það hafi áhrif á réttindi þolenda og stofnana, samtaka og annarra lögaðila sem um getur í 2. mgr. 9. gr.,
- b) gera óháðar kannanir á mismunun,
- c) birta óháðar skýrslur og setja fram tilmæli í málum er varða slíka mismunun,
- d) skiptast á, á viðeigandi stigi, fyrirliggjandi upplýsingum við samsvarandi stofnanir í Evrópu, s.s. Evrópustofnun um jafnrétti kynjanna.

12. gr.

Samþætting kynja- og jafnréttissjónarmiða

Aðildarríkin skulu taka fullt tillit til markmiðsins um jafnrétti karla og kvenna þegar þau semja og innleiða lög, reglur, stjórnsluákvæði, stefnu og starfsemi á þeim sviðum sem um getur í þessari tilskipun.

13. gr.

Miðlun upplýsinga

Aðildarríkin skulu sjá til þess að viðkomandi aðilar fái, alls staðar á yfirráðasvæði þeirra, vitneskju með öllum tiltækum ráðum um ákvæði sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og um gildandi ákvæði þar að lútandi.

14. gr.

Verndarstig

Aðildarríkjunum er heimilt að setja eða viðhalda ákvæðum sem eru hagstæðari, að því er viðkemur vernd meginreglunnar um jafna meðferð karla og kvenna, en ákvæði þessarar tilskipunar.

Framkvæmd þessarar tilskipunar skal ekki vera tilefni til að draga úr þeirri vernd gegn mismunun sem aðildarríkin veita nú þegar á sviðum sem tilskipun þessi tekur til.

15. gr.

Skýrslur

1. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdistjórninni eigi síðar en 5. ágúst 2015 allar tiltækar upplýsingar um beitingu þessarar tilskipunar.

Framkvæmdastjórnin skal semja yfirlitsskýrslu til að leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 5. ágúst 2016. Skýrslan skal taka tillit til allra breytinga á lögum um lengd fæðingarorlofs fyrir starfsmenn. Skýrslunni skulu fylgja tillögur með það í huga að breyta þessari tilskipun, eftir því sem við á.

2. Skýrsla framkvæmdastjórnarinnar skal taka tillit til sjónarmiða hagsmunaaðila.

16. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 5. ágúst 2012. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Þegar sérstakir örðugleikar réttlæta það geta aðildarríkin, ef nauðsyn krefur, fengið viðbótarfrest til tveggja ára þar til 5. ágúst 2014 til að fara að 7. gr. og til að fara að 8. gr. að því er varðar eiginkonur og sambýliskonur sem um getur í b-lið 2. gr.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

17. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 86/613/EBE skal felld úr gildi frá og með 5. ágúst 2012.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun.

18. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

19. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 7. júlí 2010.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BUZEK

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

O. Chastel

forseti.